

ת"פ 18125/04 - מדינת ישראל נגד לואי רגוב, בהגת הוарין, שADI הוарין

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בביבמ"ש אשקלון
ת"פ 18125-04-15 מדינת ישראל נ' רגוב(עוצר) וACH

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

1. לואי רגוב (עוצר)

2. בהגת הוарין

3. שADI הוарין (עוצר)

הנאשמים

גור דין בענינו של הנאשם 2

רקע

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב האישום בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי המתואר בעבודות כתוב האישום בתאריך 13.04.2015 נכנס הנאשם לישראל שלא כדין, יחד עם אחרים ושאה בעיר אשקלון ללא שהוא בידו אישור כניסה ו/או שהוא בישראל על פי דין.

טייעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המואשימה הגישה את הרשותותיו הקודומות של הנאשם, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לטענתה מתחם העונש ההולם נع בין 4-12 חודשים, הגישה פסיקה. לדבריה הנאשם לא הורטע מעונשה קודמת וממאסר מותנה בין 6 חודשים שתליו וועמד נגדו, ולכן עתרה לעונשה ברף העליון של המתחם ועונשה נלוותית.

3. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מאומם במקום מגורי והשהיה שלו שם מסכנת את חייו. הנאשם הגיש עתירה לבג"ץ להסדרת מעמדו אך העתירה נמחקה עקב אי תשלום אגרה. ב"כ הנאשם פנה לוועדה הhominitrity, אך טרם התקבלה ההחלטה בעניין.

עמוד 1

הנאשם נשוי לאזרחות ישראלית ואב לילדים בעלי אזרחות ישראלית. (הוצגו תעודות זהות רלוונטיות). לאור הנסיבות המיווחדות ביקש ב"כ הנאשם להאריך המאסר המתוודה שתלו ועומד נגדו.

4. הנאשם ביקש לומר דברים. הנאשם ציין כי הוא אב ל- 4 ילדים, ביקש לקבל אישור לבקר את ילדיו בישראל.

דין והכרעה

5. **הערך המוגן** בעבירה שביצע הנאשם הוא שמירה על בטחון המדינה והגנה על סמכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

6. **מידת הפגיעה בערך המוגן** נמוכהabis לב שהנאשם ביצע את העבירה בשל חשש לחיו במקום מגורי, וכי לא ביצע עבירות נלוות.

7. **באשר לנسبות ביצוע העבירה** נתתי דעתך לכך שהנאשם ביצע את העבירה, לדבריו, בשל היותו מאויים, נתתי דעתך בעל משפה (אישה וילדים) שהינם אזרחי ישראל, נתתי דעתך לכך כי הנאשם פועל על מנת להסדיר מעמדו בישראל, עם זאת עתירה שהגיש נמחקה לאחר שלא שילם את האגרה הנדרשת.

8. **מתחם העונש ההולם** כפי שנקבע ברא"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 14.12.14) נע ממאסר מוותנה ועד ל- 5 חודשים בפועל, וכן הימנעות מוקנס ועד לכנס בסך 2000 ל"ג.

אין בידי לקבל את טענת המאשימה כי בשל עברו של הנאשם מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 12-4 חודשים. עברו של הנאשם אין בו כדי להשפיע על המתחם, אלא כדי להשפיע על עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ובמקרים המתאים אף להצדיק חריגה לחומרה מגדרו של המתחם.

9. לא מצאתי כי נסיבות התקיק שבעפני קיימת הצדקה לחרוג לקלולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזרת עונשו של הנאשם

10. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לחייב בחשבון את השיקולים הבאים:

זקפתו לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לחתור אחריות ולהודות במיחס לו.

לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה במשך 4 ימים.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה. (כשנתיים וחצי).

לקחתי בחשבון את נסיבותו האישיות של הנאשם. את היותו נשי לאזרחות ישראלית וב-4 ילדים אזרחי ישראל (הוציאו מסמכים). את טענתו כי מאויים במקום מגורי (לא הוציאו לכך אסמכתאות), את רצונו להסדיר מעמד חוקי בישראל.

לקחתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. לנאם 3 הרשעות קודמות בגין 4 עבירות של כניסה לישראל וכן הפרעה לשוטר והתחזות לאדם אחר במטרה להונאות. הנאשם נדון למאסר בגין עבירות אלו, פערם נדון למאסר חדש ובפעם השלישייה נדון למאסר בן 3 חודשים ו- 15 ימים.

לקחתי בחשבון את שיקולו הרטעה בגיןו של המתחם.

11. תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים.

על-פי מצוות סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ג 1977, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעים שיירשו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה כודק להפעיל את המאסר על תנאי".

ברע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** נקבע:
"שים קול הדעת הנitin לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמשך במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשן ההזדמנות נוספת בדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כיvr יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם איינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנענות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קוו עוני אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה".
ראו גם ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נת(6) 119, 127 (2005)).

12. לא מצאת כי בעניינו של הנאשם קיימת הצדקה להוראות על הארכת התנאי. כאמור, הנאשם בעבר נדון שלוש פעמיים לעונשי מאסר קצריים יותר, אשר לא היה בהם די כדי להרטיעו. רק בתקופה الأخيرة, כשנתיים ממועד ביצוע העבירה החל הנאשם לפעול להסדרת מעמדו בישראל, פניו לבע"צ נמחקה לאחר שלא שילם את האגרה הנדרשת.

ארכו של התנאי לכשעצמו אין בו די כדי להצדיק הארכתו.

13. עם זאת, לאור נסיבותו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, בשים לב למתחם העונש ההולם שנקבע לעבירה שבייעו הנאשם, ובהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין התשל"ג 1977, מצאת כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חפיפה בין תקופת המאסר שתוטל על הנאשם לבין המאסר המותנה שיופיע.

עונשו של הנאשם

עמוד 3

14. לאור כל האמור אני>Dנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך חודשים. מתקופת המאסר ינוכו 4 ימי המעצר שRICTה הנאשם מיום 13.4.15 ועד ליום 16.4.15.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בגין 6 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 32100-04-13 בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 5.5.2013.

המאסר המותנה שהופעל יורצה בחופף למאסר שהוטל.

למען הסר ספק על הנאשם לרשות בסך הכל 6 חודשים מאסר, בניכוי 4 ימי מעצרו.

ג. מאסר על תנאי בגין חודשים וזאת לביל עبور עבירה על חוק הכנסת לישראל במשך שניםיים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. הנאשם יחתום עוד היום על התcheinות בסך 1500 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק הכנסת לישראל, התשי"ב 1955 וזאת במשך שניםיים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבימ"ש המחויזי בבאר שבע תוך 45 יום מהיום.

23.7.2018